

Трибуна молодого науковця

УДК 347.77.01

DOI <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2024-2.12>

М. М. Герман, аспірантка
Університету митної справи та фінансів

СУЧАСНИЙ СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ТА ЗАХИСТУ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

В умовах сьогодення, Україна активно реалізує свою правову політику у сфері інтелектуальної власності крізь призму прийняття різноманітних нормативно-правових актів. У вказаному аспекті охорона та захист права інтелектуальної власності в Україні становить один із важливих аспектів діяльності сучасної правової демократичної держави, а також є пріоритетним напрямком державної політики, оскільки розвиток сфери інтелектуальної власності має позитивний вплив на економіку країни та підвищує рівень інноваційних досягнень, виводить економіку країни на новий міжнародний рівень. З огляду на це, дослідження сучасного стану правового регулювання охорони та захисту права інтелектуальної власності є актуальним.

Метою статті є дослідження особливостей сучасного стану правового регулювання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності в Україні та визначенні системи нормативно-правових актів, які регулюють відносини у зазначеній сфері.

Для досягнення поставленої цілі застосовано комплексний підхід, що визначає застосування загальних та спеціально-наукових методів дослідження. Зокрема, функціональний метод застосовано для визначення функцій суб'єктів, які здійснюють адміністративно-правову охорону та адміністративно-правовий захист права інтелектуальної власності. Формально-юридичний метод використано для аналізу норм нормативно-правових актів. Системно-структурний метод застосовано для виокремлення основних особливостей сучасного стану правового регулювання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності в Україні та визначенні системи нормативно-правових актів, які регулюють відносини у зазначеній сфері. Для формування висновків та пропозицій також застосовувалися методи аналізу, синтезу, індукції, дедукції, аналогії.

В статті досліджено систему нормативно-правових актів, які регулюють адміністративно-правову охорону та захист права інтелектуальної власності в Україні. Проаналізовано позиції науковців щодо особливостей адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності в Україні. Сформовано основні ознаки сучасного правового регулювання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності в Україні.

Сучасне правове регулювання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності можна охарактеризувати наступними особливостями: 1) інститут адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності в Україні має міжгалузевий характер за юридичною природою, оскільки поєднує норми адміністративного, господарського, цивільного, кримінального права; 2) наявність великої кількості нормативних актів, які регулюють адміністративно-правову охорону та захист права інтелектуальної власності, що зумовлює труднощі у їх застосуванні; 3) відсутній комплексний правовий акт, який би належно регулював питання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності; 4) відсутнє чітке визначення системи суб'єктів адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності, їх функцій, повноваження, форми та методи адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності; 5) встановлена обов'язкова державна реєстрація права інтелектуальної власності та видання відповідних охоронних документів (патент, свідоцтво); 6) адміністративна відповідальність за порушення права інтелектуальної власності передбачена нормами Кодексу України про адміністративні правопорушення; 7) провадження у справах про адміністративні правопорушення проводиться уповноваженими на те органами влади, визначеними КУпАП та іншими законами України щодо суб'єктів, які вчинили адміністративне правопорушення у сфері інтелектуальної власності. Запропоновано розробити єдиний комплексний законодавчий акт, який регулюватиме питання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності та чітко визначатиме систему суб'єктів адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності, їх функції, повноваження, форми та методи адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності.

Ключові слова: адміністративно-правовий захист, адміністративно-правова охорона, об'єкт інтелектуальної власності, право інтелектуальної власності.

M. M. Herman. Current state of legal regulation of administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights

Today, Ukraine is actively implementing its legal policy in the field of intellectual property through the adoption of various regulatory acts. In this regard, the protection and enforcement of intellectual property rights in Ukraine is one of the important

© М. М. Герман, 2024

aspects of the activities of a modern law-based democratic state, and is also a priority area of state policy, since the development of intellectual property has a positive impact on the country's economy and increases the level of innovation, bringing the country's economy to a new international level. In view of this, the study of the current state of legal regulation of protection and enforcement of intellectual property rights is relevant.

The purpose of the article is to study the peculiarities of the current state of legal regulation of administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights in Ukraine and to identify the system of legal acts regulating relations in this area.

To achieve this goal, the author uses an integrated approach which determines the use of general and special scientific research methods. In particular, the functional method is used to determine the functions of entities which carry out administrative and legal protection and administrative and legal protection of intellectual property rights. The formal legal method was used to analyse the provisions of regulatory legal acts. The systemic and structural method was used to identify the main features of the current state of legal regulation of administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights in Ukraine and to determine the system of legal acts regulating relations in this area. The methods of analysis, synthesis, induction, deduction, and analogy were also used to formulate conclusions and proposals.

The article examines the system of legal acts regulating administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights in Ukraine. The author analyses the positions of scholars on the peculiarities of administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights in Ukraine. The main features of the modern legal regulation of administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights in Ukraine are formed.

The current legal regulation of administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights can be characterised by the following features: 1) the institute of administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights in Ukraine is of a cross-sectoral nature by its legal nature, as it combines the rules of administrative, commercial, civil and criminal law; 2) the presence of a large number of regulations governing administrative and legal protection of intellectual property rights, which causes difficulties in their application; 3) there is no comprehensive legal act that would properly regulate the issues of administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights; 4) there is no clear definition of the system of subjects of administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights, their functions, powers, forms and methods of administrative and legal protection of intellectual property rights; 5) there is a mandatory state registration of intellectual property rights and issuance of relevant protection documents (patent, certificate); 6) administrative liability for infringement of intellectual property rights is provided for by the Code of Ukraine on Administrative Offences; 7) proceedings on administrative offences are conducted by the authorised authorities specified by the CUAO and other laws of Ukraine with respect to entities that have committed an administrative offence in the field of intellectual property. The author proposes to develop a single comprehensive legislative act which would regulate the issues of administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights and clearly define the system of subjects of administrative and legal protection and enforcement of intellectual property rights, their functions, powers, forms and methods of administrative and legal protection of intellectual property rights.

Key words: administrative and legal protection, administrative and legal protection of intellectual property, intellectual property rights.

Постановка проблеми. В умовах сьогодення, Україна активно реалізує свою правову політику у сфері інтелектуальної власності крізь призму прийняття різноманітних нормативно-правових актів. У вказаному аспекті охорона та захист права інтелектуальної власності в Україні становить один із важливих аспектів діяльності сучасної правової демократичної держави, а також є пріоритетним напрямком державної політики, оскільки розвиток сфери інтелектуальної власності має позитивний вплив на економіку країни та підвищує рівень інноваційних досягнень, виводить економіку країни на новий міжнародний рівень. З огляду на це, дослідження сучасного стану правового регулювання охорони та захисту права інтелектуальної власності є актуальним.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретичною основою дослідження стали роботи вчених, які присвятили свої роботи вивченню правового регулювання охорони та захисту права інтелектуальної власності, а саме: В. С. Дроб'язко, М. Г. Єщенко, Л. В. Золота, І. П. Катеринчук, Г. Є. Миджин, Є. В. Юркова тощо. Проте, відсутність комплексного дослідження сучасного стану правового регулювання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності в Україні обумовлює актуальність статті.

Метою статті є дослідження особливостей сучасного стану правового регулювання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності в Україні та визначення системи нормативно-правових актів, які регулюють відносини у зазначеній сфері.

Завданням статті є виробити пропозиції щодо вдосконалення сучасного правового регулювання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності в Україні.

Результати дослідження. Найбільш розповсюдженою систематизацією нормативно-правових актів, що регулюють адміністративно-правову охорону та захист права інтелектуальної власності є класифікація за юридичною силою, до яких належать: 1) міжнародні нормативні акти, а саме міжнародні договори, міжнародні угоди, міжурядові угоди, які включають норми щодо регулювання питання охорони та захисту права інтелектуальної власності; 2) Конституція України; 3) Закони України щодо охорони та захисту права інтелектуальної власності; 4) підзаконні нормативно-правові акти, які включають норми щодо охорони та захисту права інтелектуальної власності [1, с. 66].

Правовою основою, що визначає правове регулювання захисту та охорони права інтелектуальної власності, є Конституція України, Господарський кодекс України, Цивільний кодекс України, Митний кодекс України, Податковий кодекс України, Кримінальний кодекс України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Кодекс законів про працю України, Цивільний процесуальний кодекс України, Господарський процесуальний кодекс України, Кримінальний процесуальний кодекс України, Кодекс адміністративного судочинства України, Закони України «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про авторське право і суміжні права», «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», «Про охорону прав на промислові зразки», «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування» та ін. Поміж іншого, разом із спеціалізованими законодавчими актами в Україні наявна розгалужена система підзаконних нормативно-правових актів, яка включає Укази Президента України, постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України та відомчі акти (наприклад, Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні») [2, с. 86].

Так, під адміністративно-правовою охороною розуміють інститут адміністративного права, який регулюється єдиною нормативною базою адміністративного права, правовий вплив якого має на меті запобігання порушенням прав та відновлення порушених прав, свобод і законних інтересів як фізичних так і юридичних осіб. Адміністративно-правова охорона реалізується через застосування адміністративних заходів, які становлять сферу державного управління, а також заходи адміністративного примусу та адміністративні процедури. Адміністративно-правова охорона базується на системі норм, які відображають об'єктивні соціальні умови та захищають найважливіші цінності, що не були офіційно закріплені у джерелах адміністративного права на певний період. Ця охорона ґрунтується на правових та адміністративних нормах, одночасно регулюється нормами адміністративного права, які встановлюються державою [3, с. 57].

В свою чергу, під адміністративно-правовим захистом розуміють певну сукупність методів, прийомів і різних процесуальних дій, визначених на законному рівні, за допомогою яких здійснюється відновлення порушеного права конкретного суб'єкта [4, с. 223].

З огляду на вищевикладене, адміністративно-правова охорона права інтелектуальної власності охоплює більш широкий спектр заходів, ніж адміністративно-правовий захист, адже охорона включає в себе ряд заходів державного регулювання, спрямованих на забезпечення нормального розвитку суспільних відносин у сфері інтелектуальних правовідносин і на захист прав та законних інтересів тих, хто створює об'єкти інтелектуальної власності, а також тих, хто їх використовує.

Так, чинними нормативно-правовими актами визначені різні методи захисту права інтелектуальної власності. Це, перш за все, цивільно-правові, адміністративно-правові та кримінально-правові методи, які полягають у встановленні відповідальності за порушення у сфері інтелектуальної власності. Наприклад, у статті 54 Закону України «Про авторське право та суміжні права» визначено, що захист особистих немайнових і майнових прав суб'єктів авторського права чи суб'єктів суміжних прав здійснюється в порядку, встановленому адміністративним, цивільним і кримінальним законодавством [5].

Адміністративно-правовий захист прав інтелектуальної власності відбувається наступним чином: 1) законодавчий – шляхом прийняття правових актів органами державної влади, які регулюють суспільні відносини, що виникають у зв'язку з правами власності, використанням і відчуженням об'єктів права інтелектуальної власності; 2) правоохоронний – шляхом прийняття рішень, які повинні бути виконані підприємствами, установами, організаціями та іншими суб'єктами відносин у сфері інтелектуальної власності під час взаємодії з органами державної влади. 3) правозахисний – це заходи, які проводяться державними органами для захисту суспільних відносин, які виникають у зв'язку з володінням, використанням та розпорядженням результатами творчої діяльності, від протиправних дій адміністративних та інших державних органів, а також для запобігання порушенням з використанням заходів адміністративного примусу [4, с. 223].

З огляду на вищевикладене, інститут охорони права інтелектуальної власності в Україні має не однорідну, а міжгалузеву природу. В ньому органічно поєднуються норми адміністративного, господарського, цивільного, кримінального права.

Засоби юридичної відповідальності за порушення права інтелектуальної власності законодавець передбачив у Кодексі України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), визнавши їх суспільно шкідливими та визначивши адміністративну відповідальність за вказані порушення правових норм у сфері інтелектуальної власності, а саме у статті 51-2 «Порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності», статті 164-3 «Недобросовісна конкуренція», статті 164-6 «Демонстрування і розповсюдження фільмів без державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів», статті 164-7 «Порушення умов розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених державним посвідченням на право розповсюдження і демонстрування фільмів», статті 164-13 «Порушення законодавства, що регулює виробництво, експорт, імпорту дисків для лазерних систем зчитування, експорт, імпорту обладнання чи сировини для їх виробництва» [6].

Захист, який гарантується законами України у сфері інтелектуальної власності, сприяє зростанню кількості винаходів та раціоналізаторських пропозицій, збільшенню інвестицій, розвитку науково-дослідної роботи,

що веде до технічного прогресу, покращення якості промислової продукції і підвищення культурного рівня населення. Суть адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності полягає в тому, що суб'єкт, який створив об'єкта інтелектуальної власності або інша визнана законом особа отримує від держави виключні права на створений об'єкт інтелектуальної власності на певний період часу. Ці права регулюються захисним документом, який виданий власнику об'єкта інтелектуальної власності [7, с. 37].

Адміністративно-правова охорона права інтелектуальної власності здійснюється суб'єктами публічного управління, а саме: Міністерством економіки України, Управлінням інтелектуальної власності та інновацій, Експертною службою Міністерства внутрішніх справ України, Державною фіскальною службою України, Антимонопольним комітетом України та ін. Так, основними завданнями Міністерства економіки України відповідно до чинного законодавства є забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері інтелектуальної власності, встановлення головних напрямів розвитку сфери інтелектуальної власності, взаємодія та координація із органами державної влади у процесі формування та реалізації державної політики у сфері інтелектуальної власності, а також з метою посилення охорони прав інтелектуальної власності, формування пропозицій щодо вдосконалення законодавства у сфері правової охорони інтелектуальної власності, міжнародне співробітництво у сфері правової охорони інтелектуальної власності, укладення міжнародних договорів про співробітництво у сфері правової охорони інтелектуальної власності, гарантування виконання міжнародних програм та реалізації проєктів у сфері правової охорони інтелектуальної власності, забезпечення виконання зобов'язань, що випливають із членства України в міжнародних організаціях у сфері правової охорони інтелектуальної власності, нормативно-правове регулювання у сфері інтелектуальної власності [8].

Поміж іншого, в умовах євроінтеграції України, відбувається реформа правової охорони та захисту права інтелектуальної власності з метою узгодження законодавства України у сфері інтелектуальної власності відповідно до стандартів Європейського Союзу. Реформа передбачає адаптацію законодавства України у сфері інтелектуальної власності до стандартів Європейського Союзу та відбувається в три етапи: 1) зміни законодавства України у сфері інтелектуальної власності з метою виконання вимог Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом; 2) зміни законодавства України у сфері інтелектуальної власності з метою отримання Україною статусу кандидата на членство у Європейському Союзі; 3) подальші зміни законодавства у сфері інтелектуальної власності, з урахуванням розвитку законодавства Європейського Союзу. Так завдяки вказаній реформі, станом на сьогодні, посилено охорону і захист прав інтелектуальної власності [9].

В межах проведення вказаної реформи 20 березня 2023 року Верховною Радою України прийнято Закон України № 2974-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту прав інтелектуальної власності», яким імплементовано до національного законодавства положення Угоди про асоціацію щодо загальних зобов'язань, цивільних заходів, процедур і засобів захисту прав інтелектуальної власності, передбачених частиною третьою Глави 9 Розділу IV Угоди про асоціацію та Директиви 2004/48/ЄС про захист прав інтелектуальної власності [10].

Також 16 червня 2020 року Верховною Радою України прийнято Закон України № 703-IX «Про внесення змін до деяких законів України щодо створення національного органу інтелектуальної власності», яким встановлено повноваження Національного органу інтелектуальної власності. Національний орган інтелектуальної власності визначено як державну організацію, яка належить до державної системи правової охорони інтелектуальної власності, встановлена на національному рівні Кабінетом Міністрів України як така, що здійснює повноваження у сфері інтелектуальної власності, визначені законодавством у сфері інтелектуальної власності, актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та статутом, і має право представляти Україну в міжнародних та регіональних організаціях [11].

В подальшому, відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.10.2022 року № 943 «Деякі питання Національного органу інтелектуальної власності» визначено, що функції Національного органу інтелектуальної власності виконує державна організація «Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій» [12].

Поміж іншого, Л. В. Золота, досліджуючи міжнародне та національне законодавство, що регулює адміністративно-правову охорону права інтелектуальної власності, зауважує, що сучасний стан нормативно-правового регулювання вказаних правовідносин можна охарактеризувати наступними ознаками: 1) наявна розгалужена система нормативно-правових актів, які регулюють адміністративно-правову охорону права інтелектуальної власності, що зумовлює труднощі у правозастосуванні вказаних норм у практичній сфері; 2) нормативне регулювання адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності знаходиться на етапі розвитку, оскільки, до прикладу, деталізації потребує нормативне регулювання правовідносин з охорони наукових відкриттів, оскільки в національному законодавстві не існує чинного нормативно-правового акту, який би регулював вказане питання; 3) відсутній єдиний нормативно-правовий акт, який би врегулював питання охорони права інтелектуальної власності, визначив би чітку систему суб'єктів такої охорони, напрямки їх діяльності, повноваження, форми та методи адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності [1, с. 65].

І. П. Катеринчук, аналізуючи у своєму дослідженні адміністративно-правову охорону інтелектуальної власності в Україні, робить наступні висновки: 1) інститут правового регулювання адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності в Україні є за юридичною природою міжгалузевим, оскільки поєднує норми адміністративного, господарського, цивільного, кримінального права; 2) спеціалізована юрисдикційна форма захисту права інтелектуальної власності визначає адміністративний порядок захисту вказаних прав; 3) на нормативному рівні встановлено обов'язкову реєстрацію об'єктів права інтелектуальної власності та отримання певних документів, які підтверджують права; 4) адміністративна відповідальність за порушення права інтелектуальної власності передбачена нормами КУпАП; 5) порядок здійснення провадження у справах про адміністративні правопорушення здійснюється уповноваженими на те державними органами та посадовими особами, визначеними КУпАП та іншими законами України щодо фізичних або юридичних осіб, які вчинили адміністративне правопорушення у сфері інтелектуальної власності; 6) адміністративно-правова охорона права інтелектуальної власності тлумачиться як діяльність у сфері надання та нормативного закріплення визначених прав та обов'язків суб'єктів права інтелектуальної власності, а до адміністративно-правового захисту належить діяльність правоохоронних органів та судових установ з метою профілактики незаконних посягань на права власника об'єкта права інтелектуальної власності, а також дії на припинення адміністративних правопорушень та відновлення порушених прав [2, с. 86].

Також Є. В. Юркова характеризує межі адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності наступними особливостями: 1) входить до складу комплексного міжгалузевого інституту охорони суб'єктів інтелектуальної власності та охоплює різноманітні інтелектуальні права: об'єкти промислової власності; на нетрадиційні об'єкти інтелектуальної власності; об'єкти авторського і суміжних прав; 2) суб'єкти публічної влади забезпечують здійснення адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності трьома основними способами: а) забезпечення державної реєстрації об'єктів інтелектуальної власності та видачі на них охоронних документів; б) застосуванням до правопорушників порядку захисту інтелектуальної власності засобів адміністративного примусу; в) методом розгляду скарг та заяв суб'єктів інтелектуальної власності в адміністративному процесі; 3) пріоритетне місце в структурі адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності щодо запобігання протиправних посягань належить державній реєстрації об'єктів інтелектуальної власності; 4) адміністративно-правовий захист права інтелектуальної власності здійснюється суб'єктами публічної влади шляхом застосування до порушників порядку охорони інтелектуальної власності засобів адміністративного примусу, тобто складання на порушників, які допускають незаконне використання охоронюваних творів і об'єктів, протоколів про адміністративні правопорушення в порядку встановленому КУпАП; 5) різновидом адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності є протидія діянням, які визначені законодавством як недобросовісна конкуренція. Так, визначені вище ознаки адміністративно-правової охорони суб'єктів інтелектуальної власності дають підстави аргументувати, що це важливий сучасний напрям діяльності органів і посадових осіб органів публічної влади щодо здійснення реєстрації об'єктів інтелектуальної власності, видання на них охоронних документів та застосування до правопорушників порядку охорони права інтелектуальної власності засобів адміністративного примусу [13, с. 713].

В свою чергу, Г. Є. Меджин акцентує увагу на тому, що система адміністративно-правового механізму захисту права інтелектуальної власності включає наступні складові, якими є правові норми, правовідносини та нормативні акти реалізації норм права, додаткові елементи, до яких потрібно відносити акти тлумачення норм права, правосвідомість, режим правового порядку та законності у галузі створення та використання об'єктів інтелектуальної власності [14, с. 75].

Висновки. На наше глибоке переконання, сучасне правове регулювання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності можна охарактеризувати наступними особливостями: 1) інститут адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності в Україні має міжгалузевий характер за юридичною природою, оскільки поєднує норми адміністративного, господарського, цивільного, кримінального права; 2) наявність великої кількості нормативних актів, які регулюють адміністративно-правову охорону права інтелектуальної власності, що зумовлює труднощі у їх застосуванні; 3) відсутній комплексний правовий акт, який би належно регулював питання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності; 4) відсутнє чітко визначення системи суб'єктів адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності, їх функції, повноваження, форми та методи адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності; 5) встановлена обов'язкова державна реєстрація права інтелектуальної власності та видання відповідних охоронних документів (патент, свідоцтво); 6) адміністративна відповідальність за порушення права інтелектуальної власності передбачена нормами Кодексу України про адміністративні правопорушення; 7) провадження у справах про адміністративні правопорушення проводиться уповноваженими на те органами влади, визначеними КУпАП та іншими законами України щодо суб'єктів, які вчинили адміністративне правопорушення у сфері інтелектуальної власності. Вважаємо за доцільне розробити єдиний комплексний законодавчий акт, який регулюватиме питання адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності та чітко визначатиме систему суб'єктів адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності, їх функції, повноваження, форми та методи адміністративно-правової охорони та захисту права інтелектуальної власності.

Список використаних джерел:

1. Золота Л. В. Сучасний стан правового регулювання адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності у сфері наукової діяльності в Україні. *Supremația Dreptului*, 2019. № 1. С. 64–71.
2. Катеринчук І. П. Адміністративно-правова охорона права інтелектуальної власності в Україні. *Південноукраїнський часопис*. 2019. № 2. С. 85–88.
3. Доріс Лонг, Патриція Рей, Жаров В. О., Шевелева Т. М., Василенко І. Е., Дроб'язко В. С. Захист прав інтелектуальної власності: норми міжнародного і національного законодавства та їх правозастосування. Практичний посібник. К.: «К.І.С.», 2007. 448 с.
4. Єщенко М. Г., Скалянська О. В. Інтелектуальна власність як об'єкт адміністративно-правового захисту під час євроінтеграції України. *Південноукраїнський часопис*. № 4. 2022. С. 220–225.
5. Про авторське право і суміжні права: Закон України № 2974-IX від 15.04.2023 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20#Text> (дата звернення: 18.05.2024).
6. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 18.05.2024).
7. Сусліков Л. М., Студеняк І. П. Інтелектуальна власність України. Навчальний посібник. Ужгород: Видавничий центр УжНУ «Говерла», 2010 210 с.
8. Питання Міністерства економіки: Постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 року № 459. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/459-2014-%D0%BF#n10> (дата звернення: 18.05.2024).
9. Інформація про реформу правової охорони та захисту інтелектуальної власності. URL: <https://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=f68343c1-6637-4e6f-a381-68b3fcd01f42&title=InformatsiiaProReformuPravovaOkhronaTaZakhistIntelektualnoiVlasnosti> (дата звернення: 18.05.2024).
10. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту прав інтелектуальної власності: Закон України від 20.03.2023 року № 2974-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2974-20#Text> (дата звернення: 18.05.2024).
11. Про внесення змін до деяких законів України щодо створення національного органу інтелектуальної власності: Закон України від 16.06.2020 року № 703-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/703-20#Text> (дата звернення: 18.05.2024).
12. Деякі питання Національного органу інтелектуальної власності: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.10.2022 року № 943. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/943-2022-%D1%80#Text> (дата звернення: 18.05.2024).
13. Юркова Є. В. Межі адміністративно-правової охорони права інтелектуальної власності в Україні. *Форум права*. 2009. № 3. С. 710–714.
14. Миджин Г. Є. Структура адміністративно-правового механізму захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності. *Соціально-правові студії: науково-аналітичний журнал*. Львів: ЛьвДУВС, 2020. Вип. 2 (8). С. 72–79.